

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษากลยุทธ์การจัดการความสัมพันธ์กับลูกค้า(CRM) ประเภทร้านอาหารอาหารโภคภัย มุ่งที่จะหาคำตอบว่า มีปัจจัย CRM ด้านใดบ้างที่ผู้ประกอบการหรือผู้จัดการร้านอาหารอาหารโภคภัย ให้ความสำคัญในการนำมาปฏิบัติต่อลูกค้า และศึกษาถึงปัจจัย CRM ของลูกค้าที่มีผลต่อพฤติกรรม การซื้อและใช้บริการ รวมทั้งที่มุ่งเน้นศึกษาถึงการจัดการความสัมพันธ์กับลูกค้าของและกลยุทธ์ การตลาดของร้านอาหารอาหารโภคภัยที่ดำเนินธุรกิจอยู่ในปัจจุบันในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยจึงได้เสนอวิธีการและการออกแบบงานวิจัยสำหรับการศึกษาเรื่องดังกล่าวตามลำดับ ดังต่อไปนี้

รูปแบบการวิจัย

การศึกษาวิจัยนี้ใช้แบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยเป็นการศึกษาแบบ ตัดขวาง ซึ่งเป็นการศึกษาวิจัยช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่ศึกษา (Cross Sectional Study)

ประชากรและวิธีการเลือกตัวอย่าง

ประชากรที่สนใจศึกษา

ประชากรที่สนใจศึกษาวิจัยนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 คือ ผู้ประกอบการหรือผู้จัดการร้านอาหารอาหารโภคภัย ที่อาศัยในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ช่วงที่เก็บข้อมูล วันที่ 1 เมษายน ถึง 30 เมษายน พ.ศ. 2550

กลุ่มที่ 2 คือ ลูกค้าของร้านอาหารอาหารโภคภัย ที่อาศัยในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ช่วงที่เก็บข้อมูล วันที่ 1 เมษายน ถึง 30 เมษายน พ.ศ. 2550

วิธีการเลือกตัวอย่าง

กลุ่มที่ 1 สำหรับกลุ่มผู้ประกอบการ ใช้วิธีของรายชื่อร้านอาหารอาหารโภคภัยจากเทศบาล เมืองศรีราชา โดยมีทั้งหมด 27 ร้าน ซึ่งถือเป็นประชากรทั้งหมดของร้านอาหารอาหารโภคภัย

กลุ่มที่ 2 สำหรับกลุ่มผู้บริโภค ใช้วิธีสุ่มเลือกตามสะđวท โดยจะทำการสุ่มตัวอย่างเวลาที่ ไปเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการนั้น จะเก็บข้อมูลของผู้บริโภคที่ไปใช้บริการที่ร้านด้วยเป็นจำนวน 10 คนต่อ 1 ร้าน โดยมีเงื่อนไขว่ามีอายุ 18 ปีขึ้นไป ซึ่งทั้งหมดล้วนอายุมากกว่า 18 ปี ตามกฎหมาย

ขนาดตัวอย่าง

กลุ่มที่ 1 สำรวจจากประชากรทั้งหมด คือ ร้านอาหารカラโอเกะ 27 ร้าน

กลุ่มที่ 2 สำรวจจากผู้บริโภคของร้านผู้ประกอบการร้านละ 10 คน

เครื่องมือการวิจัย

การวิจัยเชิงสำรวจนี้ใช้เครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สนใจศึกษา คือ แบบสอบถามที่มีโครงสร้าง (Structured Questionnaire) จำนวน 2 ชุด ชุดที่ 1 สำหรับผู้ประกอบการ หรือผู้จัดการร้านอาหารカラโอเกะ และชุดที่ 2 สำหรับผู้บริโภค

สำหรับการสร้างแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจาก 2 แหล่ง คือ

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการสร้างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดการศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การจัดการความสัมพันธ์กับลูกค้า จากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องต่างๆ โดยการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักการของ CRM เพื่อใช้เป็นแนวทางการสร้างแบบสอบถาม

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นเอกสาร บทความ จากรายงาน หนังสือ พลางานวิจัย สติติ หนังสือ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ และรายงานรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ต่างๆ จากห้องสมุดของสถาบันการศึกษา แหล่งข้อมูลสารสนเทศ เช่น ห้องสมุดประชาชน ตลอดจนแหล่งข้อมูลของเอกชน ได้แก่ เว็บไซต์ต่างๆ เป็นต้น

ข้อมูลสำคัญๆ ที่รวบรวมมาได้นั้นนำมาใช้เพื่อกำหนดรอบแนวคิดการศึกษา ระบุตัวแปรและตั้งคำถามในแบบสอบถาม ซึ่งโครงสร้างของแบบสอบถามประกอบด้วยข้อคำถามที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การศึกษาและประกอบด้วยคำถามปลายปิดและปลายเปิด โดยคำถามปลายปิดมีคำตอบให้เลือกหลายคำตอบหรือสองคำตอบ (Multiple Choice Questions and Dichotomous Question) ทั้งนี้ ส่วนคำถามแบบปลายเปิดจะเปิดโอกาสให้ผู้ตอบระบุคำตอบและแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ชุด คือ แบบสอบถามส่วนของผู้ประกอบการหรือผู้จัดการ เป็นแบบสอบถามที่สามารถตอบได้ด้วยตนเองหรือด้วยวิธีการสัมภาษณ์ และแบบสอบถามส่วนของผู้บริโภค ดังนี้

แบบสอบถามส่วนของผู้ประกอบการหรือผู้จัดการ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อคำถามปลายปิดได้แก่ ข้อมูลที่มีมาตรฐานแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale) วัดอายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ทำงานเกี่ยวกับร้านอาหารカラโอเกะ และกำหนดคำตอบที่ได้เป็นมาตรฐานดับ (Ordinal Scale)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับกลยุทธ์การแข่งขันในร้านอาหารค่าโอเกะ เป็นคำถกที่เกี่ยวกับ การให้ความสำคัญเกี่ยวกับกลยุทธ์ทางการตลาดในส่วนของผู้ประกอบการ เกี่ยวกับปัจจัยดังนี้

1. ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ความสะอาดของอาหาร รสชาติอาหารและความหลากหลายของ อาหาร

2. ราคา ได้แก่ ความเหมาะสมของราคาต่อปริมาณอาหาร

3. การจัดจำหน่าย ได้แก่ การขายผลิตภัณฑ์ไปยังผู้ผลิตหรือผู้นำร่องหรือผู้ใช้บริการ

4. การส่งเสริมการตลาด ได้แก่ การเป็นสมาชิก ส่วนลดราคา จัดโปรโมชั่น

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับ CRM ของผู้ประกอบการ ได้แก่ การให้ความสำคัญของ CRM ของผู้ประกอบการ ซึ่งลักษณะแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นคำถกแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ลักษณะข้อคำถก มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ สำคัญมากที่สุด สำคัญมาก สำคัญปานกลาง สำคัญน้อย ไม่ให้ความสำคัญ

ลักษณะแบบสอบถามที่สร้างขึ้นทั้งในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 เป็นคำถกแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ลักษณะข้อคำถก มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน แต่ละระดับสรุปได้ดังนี้

ระดับความสำคัญ	คะแนน
สำคัญมากที่สุด, มากที่สุด	5
สำคัญมาก, มาก	4
สำคัญปานกลาง, ปานกลาง	3
สำคัญน้อย, น้อย	2
ไม่ให้ความสำคัญ, น้อยที่สุด	1

ส่วนที่ 4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับร้านอาหารค่าโอเกะ ได้แก่ ลูกค้าหลักของกิจการ การ บริหารงานทั่วไปในด้านต่างๆ เป็นต้น โดยกำหนดค่าตอบเป็นแบบมาตราส่วนทางเดือก แบบสอบถามส่วนของลูกค้า

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมของผู้บริโภคในการเลือกใช้บริการร้านอาหารค่าโอเกะ ได้แก่ เหตุผลที่สำคัญในการเลือกใช้บริการ อิทธิพลที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการ ความถี่ของวันและ เวลาที่ใช้บริการ เป็นต้น

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของผู้บริโภคที่มีต่อร้านอาหารค่าโอเกะซึ่งลักษณะ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นคำถกแบบมาตราส่วนประมาณค่า ลักษณะข้อคำถก มีคำตอบให้

เลือก 5 ระดับ คือ ต้องการมากที่สุด ต้องการมาก ต้องการปานกลาง ต้องการน้อย ไม่ต้องการ โดยมี เกณฑ์มีเกณฑ์การให้คะแนน แต่ละระดับดังนี้

ระดับความสำคัญ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามทั้ง 2 ชุด ได้รับการทดสอบก่อนลงสนามจริง (Pretest) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และความซัดเจนของคำถามทุกข้อ โดยทดสอบกับผู้ประกอบการหรือผู้จัดการร้านและผู้บริโภค ในเขตจังหวัดระยอง จำนวน 15 คน เมื่อได้ผลมาแล้ว จึงนำมาทดสอบ ทบทวน และแก้ไขก่อนนำไปใช้งานจริง

นอกจากการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ซัดเจนของแบบสอบถามตามวิธีข้างต้นแล้ว การศึกษานี้ได้ทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม เพื่อให้เกิดความมั่นใจได้ว่าแบบสอบถามที่ใช้ศึกษานี้มีคุณภาพในการวัดค่าหรือศึกษาตรงตามวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดทฤษฎีที่ศึกษา

ความเที่ยงตรง

นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพ การหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยอาศัยคุณลักษณะของผู้เชี่ยวชาญและผู้รอบรู้ เกี่ยวกับเรื่อง จากนั้นนำข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาดูนีความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับลักษณะของคำถาม (Index of Consistency) โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นและ กำหนดให้มีแบบเลือกตอบ คือ สำคัญและไม่สำคัญ และซ่องการแก้ไขปรับปรุงข้อความ โดยให้มี การแทนค่าตอบ ดังนี้

คำตอบว่าสำคัญ ผู้วิจัยให้มีคะแนนเท่ากับ 1

คำตอบว่าไม่สำคัญ ผู้วิจัยให้มีค่าเท่ากับ 0

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนแล้ว หากาอัตราส่วนความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Index of Consistency หรือ IOC) โดยใช้สูตร ดังนี้คือ

$$\text{สูตร } \text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทนดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมจากคะแนนรายข้อที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด

เมื่อได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง แต่ละข้ออย่างแล้ว ค่า IOC ต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.80 ขึ้นไป จึงถือว่ามีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ดังนั้นข้อคำถามที่ได้ค่า IOC ต่ำกว่า 0.80 จึงต้องถูกตัดทิ้ง ซึ่งของผู้ประกอบการตัดทิ้งไป 10 ข้อ และของผู้บริโภคตัดทิ้ง 2 ข้อ

นำแบบสอบถามที่หาค่าอัตราส่วนความเที่ยงตรงตามเนื้อหาที่ถูกตัดทิ้งแล้วให้คณะกรรมการที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและทำการทดสอบก่อนจำนวน 15 ชุด เพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องและดำเนินการแก้ไขอีกรอบหนึ่ง

ค่าความเชื่อมั่น

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงใหม่นี้ได้ถูกนำไปใช้ทดลองจริงกับผู้ประกอบการหรือผู้จัดการร้านและผู้บริโภค ในเขตจังหวัดระยอง โดยใช้จำนวนแบบสอบถามอย่างละ 15 ชุด ผลจากการทดสอบก่อนการใช้จริงมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency Method) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์คอนบราดอัลฟ่า (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยใช้สูตรตามที่รัตนศรีพานิช (2532, หน้า 182-185) ได้เสนอไว้

$$R_{\alpha} = \frac{k}{k-1} \left(\frac{1 - \sum Si^2}{St^2} \right)$$

เมื่อ r_{α} คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

k คือ จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum Si^2$ คือ ผลรวมของความแปรปรวนของข้อสอบแต่ละข้อ

St^2 คือ ความแปรปรวนของแบบสอบถามทุกข้อทั้งในส่วนที่ต้องการ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละส่วนตามจำนวนข้อดังนี้

ผู้วิจัยนำผลการจากการทดสอบก่อนการใช้จริงมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละส่วนตามจำนวนข้อดังนี้

ชุดที่ 1 สำหรับผู้ประกอบการหรือผู้จัดการร้าน

แบบสอบถามส่วนที่ 2 ในส่วนข้อคำถามที่วัดกลยุทธ์การแข่งขันในร้านอาหารคาวโภคะได้จำแนกออกเป็น 2 ตอน คือ

1. ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของผู้ประกอบการ ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า มีค่า .741
2. ความรู้เกี่ยวกับ CRM ของผู้ประกอบการ ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า มีค่า .813

ชุดที่ 2 สำหรับผู้บริโภค

แบบสอบถามส่วนที่ 3 ในส่วนข้อคำถามที่วัด กลยุทธ์ CRM ที่ผู้บริโภคลูกค้าต้องการ ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า มีค่า .795

ค่าอัลฟ่าทุกค่าข้างต้นสูงกว่าเกณฑ์ ค่าอัลฟ่าที่กำหนด โดย Nunnally (1979) ว่าค่าอัลฟ่าที่ยอมรับได้ ควรจะมีค่าไม่ต่ำกว่า .70 การศึกษานี้ได้ค่าอัลฟาระดับ .70 มีค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ชุดที่ 1 ขอให้ผู้ประกอบการหรือผู้จัดการร้านที่ร้านอาหาร ในวันธรรมชาติ (จันทร์-ศุกร์) และวันหยุด(เสาร์-อาทิตย์) ในช่วงเวลา 21.00 น. - 01.00 น กรอกแบบสอบถาม โดยหากผู้ตอบแบบสอบถามไม่สามารถมือกรอกด้วยตนเองได้ จะใช้วิธีการสัมภาษณ์ตามหัวข้อในแบบสอบถามแทน

ชุดที่ 2 หลังจากได้ข้อมูลของชุดที่ 1 เล้ว ให้ผู้บริโภคที่มาใช้บริการที่ร้านกรอกแบบสอบถามในชุดที่ 2 หรือขอความร่วมมือผู้ประกอบการหรือผู้จัดการช่วยแจกแบบสอบถามให้กับผู้บริโภคของตน แล้วจะมารับกลับในวันหลังซึ่งส่วนใหญ่แบบสอบถามในผู้บริโภคที่เก็บด้วยตนเอง จะอยู่ในช่วงเวลาหลังจากที่ร้านเดิมแล้ว ที่อีกประมาณ 24.00 น. เป็นต้นไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ก่อนที่จะกล่าวถึงวิธีวิเคราะห์ข้อมูลอย่างละเอียด ขอกล่าวถึงขั้นตอนการเตรียมข้อมูลก่อนการประมวลผล คือ เมื่อตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบสอบถามทุกฉบับแล้ว จะมีการลงรหัส (Coding) ตามคู่มือลงรหัสที่ได้ทำไว้ก่อนแล้ว จากนั้นจึงนำไปบันทึกลงงานแม่เหล็ก (Diskette) และใช้โปรแกรม SPSS for Window เพื่อประมวลผลต่อไป

โดยรวมรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์นำมาประมวลผลและรายงานรูปแบบเชิงพรรณนา โดยแบ่งการรายงานออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. ส่วนของผู้ประกอบการหรือผู้จัดการร้าน

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับร้านอาหารคาวโภคะ นำข้อมูลที่ได้วิเคราะห์โดยแยกแจ้งความถี่ และหาค่าร้อยละ

1.2 วิเคราะห์กลยุทธ์ทางการตลาดที่ร้านอาหารค่าโภคภัณฑ์ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมากที่สุด และความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ CRM ของผู้ประกอบการ จะวิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ย (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)

คะแนนเฉลี่ยที่ได้นำมาแปลความหมายแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง ให้ความสำคัญ ระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง ให้ความสำคัญ ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง ให้ความสำคัญ ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง ให้ความสำคัญ ระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง ให้ความสำคัญ ระดับน้อยที่สุด

1.3 ทดสอบสมมุติฐานการวิจัยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของกลยุทธ์ทางการตลาดที่ร้านอาหารค่าโภคภัณฑ์ส่วนใหญ่ที่ได้มามีความสำคัญ กับ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ CRM ของผู้ประกอบการ นำข้อมูลที่ได้มามีวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ในการหาความสัมพันธ์ของตัวแปร ค่าที่ใช้ในการวัดความสัมพันธ์ คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Coefficient of Correlation) แทนด้วย สัญลักษณ์ ρ ค่าของ ρ นี้มีค่าระหว่าง -1 ถึง +1 ค่าที่อยู่ตรงกลาง คือ 0 หมายความว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรงเลย (สวัสดิ์ งามสันติวงศ์, 2538, หน้า 279) ด้วยระดับนัยสำคัญที่ 0.05

การพิจารณาว่า ตัวแปร 2 ตัว มีความสัมพันธ์กันหรือไม่และมีความสัมพันธ์กันระดับใด พิจารณาได้จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังนี้ (พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ, 2540 หน้า 116)

1. ถ้าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ρ) มากกว่า .71 มีความสัมพันธ์สูง
2. ถ้าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ρ) มากกว่า .20 - .71 มีความสัมพันธ์ปานกลาง
3. ถ้าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ρ) น้อยกว่าหรือเท่ากับ .20 มีความสัมพันธ์ต่ำ
4. เป็นคำอุทานปล่ายเปิด เพื่อทราบถึงปัญหาของส่วนประสมทางการตลาด และความรู้เกี่ยวกับ CRM ของผู้ประกอบการประเภทร้านอาหารค่าโภคภัณฑ์ ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงส่วนประสมทางการตลาดและความรู้เกี่ยวกับ CRM ในร้านอาหารค่าโภคภัณฑ์

2. ส่วนของผู้บริโภค

2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลพฤติกรรมของผู้บริโภคร้านอาหารค่าโภคภัณฑ์ นำข้อมูลที่ได้วิเคราะห์โดยแยกแจ้งความถี่ และหาค่าร้อยละ

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับกลยุทธ์ CRM ที่ผู้บริโภคต้องการ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

3. ทดสอบสมมุติฐานการวิจัยโดยการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริโภคกับความรู้สึกเกี่ยวกับ CRM ของผู้บริโภคของร้านอาหารคาวาโอเกะ โดยวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (*t-test*) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (*One-way ANOVA*) ด้วยระดับนัยสำคัญที่ 0.05